

A magyar spiritizmus bővelkedik az olyan médiumokban, akik rendszeresen üzeneteket kaptak a túlvilágról. Vajon milyen tudományos vagy erkölcsi értékük van ezeknek a közléseknek? Tényleg a halál utáni életből származnak, vagy az ember tudatának mélyéről? Cikkünkben ennek próbálunk utánajárni.

A magyar asztaltáncoltatás és delejezés időszaka az 1850-es években kezdődött, de az igazi áttörést az 1870-es évek hozták meg. Ekkor jelentek meg az első spiritiszta körök és médiumok, akik főként Budapesten és vonzáskörzetében tevékenykedtek. Dr. Grünhut Adolf és Vay Adelma 1871-ben megalapította a Szellemkutatók Társaságát, ami később Szellemi Búvárok Pesti Egyleteként vált ismertté. Természetesen szükséges volt médiumokat is találniuk.

Erkölcsei spiritizmus

A spiritizmusnak számos fajtája létezett már ebben az időszakban is. A tudományos vonalon azok a tudósok tevékenykedtek, akik elég nyitottak voltak arra, hogy szeánszokat látogassanak és kísérletekkel teszteljék a médiumok képességeit. A másik vonal az erkölcsi spiritizmus volt, amit a francia Allan Kardec (1804-1869) alapozott meg, aki több száz kérdést intézett egymástól független médiumokhoz, hogy tolmácsolják a túlvilág válaszait. Ezek a témák többnyire tanításokból és erkölcsi üzenetekből álltak, így alakult ki az evangélikus spiritizmus ága. Érdekes, hogy a szellemek válaszait sokszor kiegészítették bibliai tartalmakkal, holott az egyház ördögtől valónak vélte a spiritiszták tevékenységét és a szellemidézés. A túlvilági üzenetek küldői és foadói kiktartottak amellett, hogy a reinkarnáció és a többszöri leszületés tana igaz, pedig ez az eszme alapvetően a keleti vallásokból származott. A spiritizmus összekapcsolta tehát a keresztény elemeket a reinkarnáció eszméjével. A szellemek felhívták a figyelmet az újjászületés és a karma tanításaira, arra, hogy mindennek van oka és okozata, így cselekedeteink szerint bukunk el vagy emelkedünk fel. Azért vagyunk a Földön, hogy tanuljunk és tapasztaljunk, továbbá, hogy segítsük az embertársainkat. A spiritiszták úgy hitték, hogy Isten létezik; Ő a mindenség, és mindannyian tőle származunk, testvérek vagyunk. Ezt

Szellemtani közlemények

Túlvilági üzenetek

A magyar asztaltáncoltatás és delejezés időszaka az 1850-es években kezdődött, de az igazi áttörést az 1870-es évek hozták meg

erősítették meg a szellemi üzenetek is, mert a túlvilágon nincsenek társadalmi, vallási és egyéb különbségek. Mindenesetre az elképzelésük szerint a halálunk után olyan szférába kerülünk, ami a leginkább kapcsolódik a szellemi fokozatunkhoz. Az evangélikus spiritiszták tehát nem törekedtek arra, hogy tudományos bizonyítékokkal szolgáljanak, hanem a médiumok által elmondott dolgokat vették követendőnek.

Mit mondanak a holt lelkek?

Külföldön és hazánkban is sokféle szellemi üzenetet kaptak az emberek. Ezek egy része inkább szubjektív eszmecserére vagy a személyazonosság igazolására törekedett, vagyis annak kiderítésére, hogy valóban az adott elhunyt személlyel beszélget-

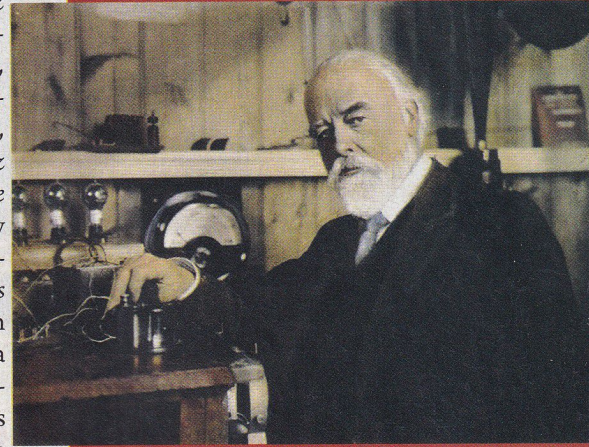
nek az élők. Attól, hogy valaki a túlvilágra kerül, még nem lesz mindentudó. Bár nagyobb rálátása lesz az ottani dolgokra és folyamatokra, a szellemi fejlődése abban az állapotban folytatódik, ahol a földi életében befejezte. Természetesen vannak olyan hierarchikus csoportok, akik sokkal fejlettebbek az embereknél, mint a védő- vagy a vezető szellemek. Ezek a segítők látták el az embereket magasabb erkölcsi üzenetekkel. W. T. Stead (1849-1912) oknyomozó újságíró például írómédiummá vált, és egy Julia nevű hölgy diktálta neki az üzeneteket. Stead kritikus volt magával kapcsolatban, mert arra gondolt, hogy saját tudatalatti gondolatait vetette papírra. Erre azzal cáfolta rá, hogy eszméivel szöges ellentétben lévő utasításokat kapott, és olyan filozófiai rendszert írt le, amivel sokszor ő maga is vitatkozott. Julia például beszélt a meditáció és az elmélyülés fontosságáról, amivel Stead nem tudott azonosulni: „Iparkodjatok hozzászokni a csendes szemlélődéshez. Ti mind túl gyorsan éltek, és azt hiszitek, hogy képesek lesztek nyitva tartani az ajtót Isten és köztetek, ha nem szenteltek naponta néhány pillanatot annak, hogy egyedül legyetek velünk? Ha azt látjuk, hogy mennyire igénybe vagytok véve naponta, gyakran késő éjszakáig és mennyire lefoglalnak titeket az élet dolgai, úgy, hogy a túlvilág egyetlen hangja sem ütheti meg füledet, hát akkor hogyan növekedhetnétek

a szellem megismerésében? E kornak arra van szüksége, hogy legyen ideje a gondolkodásra és csendet teremthessetek. Minden időtöket ennek a kavargó, röpke földi életnek az ügyeire fordítjátok. Nem kívánjuk, hogy egy újságíró a thébai szerzetesek szemlélődő módján éljen. De szeretnénk, ha még egy ilyen ember is naponta áldozna legalább öt percet arra, hogy magába szálljon csendesen. Amire elsősorban gondolnia kell az embernek, midőn elmerül az áhitatban, az saját maga. Mert a szeretet ott kezdődik. Ha pedig az ember kegyetlen saját lelkével szemben, az minden baj okozója lesz. Mindenekelőtt gondoskodnod kell saját magasabb énedről, Istennek benned lakozó részéről.” A részben magyar származású Vay Adelma (1840-1925) is a reinkarnáció tanait hirdette, továbbá azt, hogy végtelen sok világ van még a miénk mellett. Adelma olyan gyógyításokat végzett a szellemek által, amik több tucatnyi ember egészségi állapotát hozták helyre. A szellemek sokszor állították, hogy a szervi bajok mellett a lelki problémákkal is foglalkozni kell, mert minden összefügg egymással. Rávilágítottak a szeretet fontosságára, valamint a jó és a rossz cselekedetekre is. „Minden jó, ami

célunk mindenképp ugyanaz marad: jót kell művelniünk. És ennek nincs kétféle módja.” Adelma a *Szellem, erő, anyag* című, 1870-ben publikált könyvével vált világhírűvé, ami évtizedekkel később magyar fordításban is megjelent. Ebben a három isteni princípiumot tárgyalja, továbbá a szellem bukását és feladatait, majd pedig a világok fokozatait. Minden meglátása, amit ebben a könyvben leírt, valójában a szellemek tollából eredt. „Az embernek szellemi, lelki és érzéki élete van. Ha ez a három törvényes egyensúlyban áll egymással, akkor az ember egészséges, munkaképes és normális. Ha az érzéki élet van túlsúlyban, akkor az ember még nyers; ha a lelki része van túlsúlyban, akkor bár egyszerű, de cselekvőképese; ha pedig a szellemi az uralkodó, akkor kiváló, igen tehetséges, de többnyire gyenge szerveztű ember.” Egy másik méltán híres médium, Papp Eszter (1882-1977) volt, akinek a *Titkos tanítások* című háromkötetes művében egy igen magas rangú szellem diktálta le az egyik legmagasabb szintű erkölcsbölcseletet, ami egyfajta spirituális pszichológia is egyben. A szimplán csak Névtelen szellemként bemutatkozó

Tudományos spiritizmus

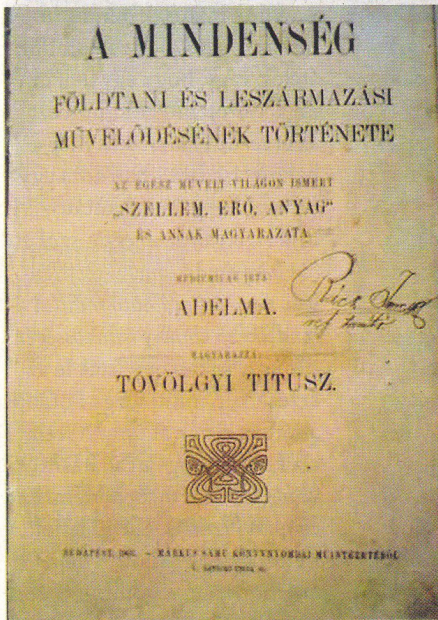
A spiritizmus tudományos ága bizonyítékokat gyűjtött a túlvilági életre vonatkozóan és az ember paranormális képességeire. Nem különösebben izgatta a tudósokat az erkölcsi üzenetek sokasága, mert inkább a megfigyeléseikre hagyatkoztak. Hihetetlen, hogy milyen nagy nevek fordultak elő a spiritiszta tudósok

között! Ide sorolható ugyanis Darwin munkatársa, Alfred Russel Wallace, aki korának híres biológusa volt. Említhetjük még Cesare Lombroso kriminológust, William Crookes kémikust vagy Oliver Lodge fizikust (képünkön), akinek nevéhez számos tudományos felfedezés köthet.

Bár kétségkívül akadnak szép és érdekes tartalmú közlemények, a szellemi tanok ugyanazt írják le, mint amit a korábbi nagy világvallások, filozófiák és ezotérikus eszmék. Mi szükség van hát rájuk? Az igazságért és a nemesebbet való sóvárgás mindig is jelen volt az emberben. A szellemek szerint ez nem véletlen, mert tudat alatt mindannyian emlékezünk arra, hogy valójában honnan származunk és hova vágyunk vissza. Korszakokon átívelve kapunk már információt arra vonatkozóan, hogy egy nagy tudati fejlődésen menjünk keresztül, és segítséget is ahhoz, hogy egy csodálatos helyet teremtsünk magunknak a Földön. Profétákon, tanítókon, mestereken és szellemeken keresztül áramlottak le a mennyei gondolathullámok a médiumokhoz. Az útmutatást azonban soha nem fogadtuk meg. Miért mondjanak hát a szellemek újat akkor nekünk? Az isteni szférák már sokszor szólítottak bennünket, de nem akartunk felébredni. Talán végre itt lenne az ideje!

MISKOLCI LÁSZLÓ

Vay Adelma a *Szellem, erő, anyag* című, 1870-ben publikált könyvével vált világhírűvé

Isten törvényének megfelelő, és minden rossz, ami eltér tőle. Nem csalódhat-e a tévelygésben leledző ember, mikor a jót és a rosszat mérlegeli? Nem gondolhatja-e, hogy a jót cselekszik, amikor rosszat tesz? Jézus azt mondta nektek: azt vegyétek számba, mit szeretnétek, hogyan bánjanak veletek mások, és mit nem szeretnétek. Ebben rejlik minden. Ennek alapján nem tévedhettek. Bármilyen gonddal is eljövendő szellemi létünk körülményeit és haladásunk módját a túlvilágon, vég-

lénny leírta a testetöltések célját, az ember hatását az öt körülvevő világra, de még a táplálkozásról és a médiumi képességek kifejlesztéséről is értekezett. Igencsak átfogó műről van szó, ami spiritiszták több generációjára volt hatással.

Nincs új a nap alatt

Több kritikus is felvetette, hogy a szellemek soha nem mondanak újat, legalábbis olyat, amit az emberiség már ne ismerne.